

Moje nejmilejší a nejoblíbenější hračka

Jsou děti, které mají rády medvídky, stavebnice, holky možná panenky, kluci autíčka. Já to mám ale jinak.

Moje nejmilejší a nejoblíbenější hračka je..... (chvilé napětí) můj dřevěný domek. Vlastně jde o budoucí domek, protože ho teprve stavím. Není to žádný drobeček, má 9 m². Stavím si ho sám na zahradě. Kůly jsou zapuštěné do země, zdi jsem svázal provazy. Střecha zatím chybí, asi bude z rákosí.

Uvnitř domu kopu díru a všem říkám, že to bude bazén – snad narazím na vodu 😊.

Domek jsem začal stavět loni v létě, někdy o prázdninách roku 2020. Přes zimu jsem musel práci přerušit, protože byla zima a půda byla zmrzlá.

Svou stavbu mám moc rád, protože se s ní nikdy nenudím. Pořád je tam co dělat a kdykoliv můžu cokoliv vylepšovat.

Asi před třemi týdny mi do díry – tedy bazénu 😊 – napršela voda a já nemohl dál kopat. Tak jsem se až moc nudil.... Vedle mého budoucího domečku mám strom, tak jsem si přinesl žebřík a na jednu větev ořešáku jsem přivázal provaz. A teď je z toho jednoduchá houpačka. Na laně se musím držet rukama, беру si radši rukavice, protože mě to pálí (jednou se mi to stalo a hodně to bolelo), a taky musím hlídat, abych se náhodou nepustil a nespadol do vykopaného „bazénu“ 😊.

Domeček stavím každý den. Jen když prší, tak to nejde.

Bernard Kazda, 10 let (květen 2021)